

а має бути направленим на отримання певних навиків та умінь, актуалізування відповідних знань і навиків для аналізу, прийняття рішень, а також для того, щоб відстоювати власний вибір, уміти передбачати виникаючі ситуації [3, с. 125-126]. Якщо якість освітніх програм залежить від якості поставлених задач, то навчання, в свою чергу, залежить від якості педагогічних методів. Для того щоб забезпечити якість навчання, необхідно більш активно залучати самих учнів та студентів до процесу управління їхньою освітою (студентське та учнівське самоврядування), використовуючи для цього можливості інформаційних технологій, дистанційних засобів навчання.

Визначення якості знань студентів пов'язано у першу чергу з оцінкою можливостей людини, доступністю освіти, переходом з одного рівня освіти на інший. Якість знань студентів визначає, що вони не повинні бути на одинці самі з собою в ході навчального процесу. Важливо щоб їм надавалась соціальна, психологічна, педагогічна допомога та підтримка; щоб учні та студенти, які мають труднощі, могли відчувати на собі бажання навчальних закладів довести всіх тих, що навчаються не лише до повного завершення відповідної обов'язкової чи обраної програми навчання, а до спроможності використати набуті знання на практиці за умови, що ці знання актуалізовані.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про вищу освіту» від 01.07.2014 № 1556-VII. Режим доступу : <http://vnz.org.ua/zakonodavstvo/111-zakon-ukrayiny-pro-vyschu-osvitu>.
2. Поляков А.А., Сытник А.А. Зарубежное образование в области информационно-ком-муникационных технологий. Издательство Саратовского Университета, 2004.
3. Полякова М. А. Управление качеством в сфере образования // Актуальные проблемы теории и практики управления. – М.: Университетский гуманитарный лицей, 2005. – 230 с.
4. Солдаткин В. И. Преподавание в сети Интернет. М.: Высшая школа, 2003.

*Гололобов Сергій Миколайович,
аспірант кафедри європейської інтеграції
ОРІДУ НАДУ при Президентіві України,*

ДІЯЛЬНІСТЬ ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ПОЛЬЩІ В ПИТАННІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ: ПРИКЛАД ДЛЯ УКРАЇНИ

Станом на сьогодні, зважаючи на вибір Україною європейського вектору розвитку, перед нашою країною стоїть актуальне питання конструктивної діяльності всіх

суб'єктів державотворення та громадянського суспільства у напрямі європейської інтеграції. Провідне місце у цій діяльності посідають про-європейські громадські організації та об'єднання.

Відповідно до Конституції України «Громадяни України мають право на свободу об'єднання у політичні партії та громадські організації для здійснення і захисту своїх прав і свобод та задоволення політичних, економічних, соціальних, культурних та інших інтересів, за винятком обмежень, встановлених законом в інтересах національної безпеки та громадського порядку, охорони здоров'я населення або захисту прав і свобод інших людей» [3].

У Законі України «Про громадські об'єднання» від 22 березня 2012 року № 4572-VI зазначено «Громадське об'єднання – це добровільне об'єднання фізичних осіб та/або юридичних осіб приватного права для здійснення та захисту прав і свобод, задоволення суспільних, зокрема економічних, соціальних, культурних, екологічних, та інших інтересів» [2].

Особливої уваги серед «третього сектору» країн ЄС у питанні євро-інтеграційної діяльності заслуговують, як відповідний приклад для України, громадські організації Польщі.

Сектор організацій громадянського суспільства Польщі є надзвичайно розвинутим. До його складу входять профспілки; професійні асоціації; соціальні, екологічні, релігійні, молодіжні, культурні, освітні, гуманітарні та благодійні організації тощо. Відповідно до законодавства та юриспруденції у Польщі існує два типи громадських організацій – асоціації і фундації.

Польське законодавство звільняє від податків індивідуальних та корпоративних донорів, якщо пожертви спрямовуються на «соціальні, освітні або культурні» цілі. Громадські організації також отримують кошти від місцевого, регіонального та центрального урядів та від приватних та корпоративних донорів. Деякі муніципалітети започаткували пілотні програми щодо замовлення послуг у громадських організацій. З метою функціонування в умовах ринкової економіки деякі громадські організації почали надавати послуги на оплатній основі, що забезпечує їм відшкодування витрат [1].

Найбільшу активність недержавні організації Польщі проявляють в наданні послуг у таких сферах життєдіяльності як: освіта, охорона здоров'я та культура. Більшість громадських організацій зосереджуються на культурно-просвітницькій діяльності, захисті прав людини та навколишнього середовища.

До вступу Польщі в ЄС, її громадські організації концентрували свою діяльність на наступних аспектах:

- Сприяння демократії;
- Розповсюдження досвіду трансформації;
- Подолання упереджень та стереотипів;

- Надання допомоги на розвиток;
- Міжнародна співпраця в галузі культури та освіти.

До найбільш розповсюджених форм діяльності недержавних організацій відносилися: учбові програми; програми обміну; стажування; стипендії для студентів, науковців, творчих працівників; соціокультурні заходи; надання грантів тощо.

Дані організації мали змогу реалізувати свої програми завдяки матеріально-фінансовій підтримці та партнерським угодам з великою кількістю національних та міжнародних партнерів, серед яких: іноземні фундації, USAID, Know How Fund, Фундація Сороса, Гельсінська Фундація з прав людини, посольства та іноземні організації, місцевий уряд, церкви, школи, спортклуби тощо.

Враховуючи реалії сьогодення України, у свідомості керівників та працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування тощо, повинно викристалізуватися очевидне твердження, що громадські організації можуть і мають відігравати вирішальну роль у побудові громадянського суспільства та популяризації ідеї європейської інтеграції в Україні.

Громадські організації, діяльність яких направлена на європейську інтеграцію України, повинні сконцентрувати свою діяльність на наступних аспектах: інформування широких мас населення про ЄС та його досягнення; інформування громадян про переваги вступу України до ЄС. Саме ці аспекти діяльності мають на меті підготувати українське суспільство до функціонування в ЄС.

Діючи в напрямі євроінтеграції, українські громадські організації мають ставити перед собою чіткі та реалістичні завдання: аргументоване інформування української громади про історичний та доленосний шанс, який Україна отримує від вступу до ЄС; зміна євро-скептичного ставлення серед українського населення; переконання більшості українців в тому, що євроінтеграція є не тільки політичним процесом, але й суттєвою зміною, яка буде мати позитивний вплив на всі сфери життєдіяльності громадян України.

З метою прискорення входження України до європейської спільноти, усі суб'єкти «третього сектору» країни мають полегшити доступ пересічних українців до відповідної інформації; стимулювати діяльність громади у даному напрямі; здійснювати промоційну діяльність; створювати мережі про-європейських організацій відповідно до напрямів їх діяльності.

У рамках цієї діяльності, громадські організації мають бути готові до певних труднощів: нестача матеріальних, фінансових та людських ресурсів; політична нестабільність в Україні; недостатня зацікавленість місцевої громади; деструктивна взаємодія з місцевими органами державної влади та органами місцевого самоврядування; не пріоритетність висвітлення даної проблематики в ЗМІ тощо.

Проекти вітчизняних про-європейських громадських організацій, за прикладом досвіду Польщі, могли б включати наступні заходи: освітні та соціокультурні ініціативи; інформаційно-роз'яснювальні компанії; публікації тощо. Цільовими аудиторіями у цій діяльності мають бути абсолютно всі без винятку суб'єкти сучасного державотворення та громадянського суспільства.

В якості рекомендацій про-європейським громадським організаціям зазначаємо:

- заплановані для реалізації у майбутньому заходи повинні мати відповідне забезпечення: матеріальне, фінансове, ресурсне тощо;
- найбільш результативними та дієвими є проекти, направлені на молодь;
- для успішної реалізації проектів необхідно залучати місцеві органи влади та органи місцевого самоврядування тощо.

Список використаних джерел

1. Глондис Д. Польські громадські організації та інформування з питань європейської інтеграції. [Електронний ресурс] – Режим доступу : <https://eu.prostir.ua/data?t=1&q=1856>
2. Закону України «Про громадські об'єднання» від 22 березня 2012 року № 4572-VI. [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4572-17>
3. Конституція України. – Харків: Парус, 2015. – 64 с.

*Дивущак Оксана Олександрівна,
аспірант кафедри європейської інтеграції
ОРІДУ НАДУ при Президентіві України,
магістр державного управління*

ПОЛЬСЬКИЙ ДОСВІД СПІВПРАЦІ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ З НЕУРЯДОВИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ В СФЕРІ ПРОТИДІЇ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ: УРОКИ ДЛЯ УКРАЇНИ

Політична та економічна ситуація в Україні негативно вплинула на усі сфери життя суспільства. Однією з актуальних проблем сьогодення є проблема протидії торгівлі людьми. У зв'язку з цим виникає необхідність привертати увагу до даної проблеми з новою силою.

Зокрема, 18-19 жовтня 2016 року в Україні проведено цілу низку заходів, присвячених до Європейського дня боротьби з торгівлею людьми.

На зменшення масштабів явища торгівлі людьми в Україні спрямовані й допоміжні програми Європейського Союзу: науково-дослідні та правозахисні гранти,